

De slachtoffers
an den oorlog.

door Jhr. TIMMERMANS.

(Vervolg.)

zag haar dikwijls met de tranen in
het kind begreep dat het om vader
weende en vroeg dan:
vader dan nog niet terug, moeder?
n bittere, lange dagen....
en had de oorlog toestanden in 't le-
pen, vroeger ongekend, zoals de
kelijke duurte van sommige zaken.
s voor de hennene werd 40 tot 50 fr.
betaald, als er te krijgen was, wat
k het geval nog niet was. Vele arme
ns, gelijk dat van Jaak, konden die
duur niet betalen en als men er eens
men er eenigen tijd later toch weer
mdat er dan, zoals gezegd is, weer
er te bekomen was. Fina was dus
de hennene te verkoopen. hoe onmis-
ieren ook in haar huis waren.
sk of vleesch was er niet te komen; de
arvon stegen van dag tot dag hooger.
e vrouw van Jaak, moest ook hare
's Komiteit halen, want zij hadden
aren koren gehad, maar vóór den oor-
n zij toch goed voort, want Jaak was
e arbeider, die in de naburige stad, in
mboutzagerij gewoontlijk werkte en er
de daghuur won. En nu lag alle inko-
r; niets dan uitgeven door 's lands be-
de vrouwen van soldaten werd uitbe-
dit was voor Fina niet veel, daar zij
n kind bezat. En alles werd steeds
duurd....

Klaasje van den koster kon zoo maar niet uit-
scheiden; hij zong dan gansch alleen het nieu ve
lied, dat de schoolmeester gemaakt en zijn va-
der, de koster, op muziek had gezet:

— Zag moeder, waar is vader toch?
't is reeds zoo lang geleden, wanneer
hij vroeg des ochtands banentooch.
En nog keert hij, helaas niet weer.
— Uw vader, kind, is ver van hier,
Door 't gure weder en den wind;
Hij kan, helaas! niet melden ons
Op welke plaats hij zich bevindt.
— O moeder, wat doet vader daar,
Daar ginder, ginder, verre weg;
Hij speelde toch zoo graag met mij.
Wat doet hij toch, o moeder, zeg?
— Uw vader, kind, strijdt voor den grond
Van 't lieve dierbaar Vaderland,
Daar ginder aan het Yserfront
Blijft hij wellicht zijn post gestand.
— Wanneer komt vader dan toch weer?
O, dan zou 'k toch zoo waken blij,
Dan kustte ik hem wel duizendmaal,
Wanneer, o moeder, zeg het mij?
— Als België vrij gevochten is,
keert vader bij ons weer terstond,
Of... wat de heer verhoeden moog,
Rust eeuwig in den vaders grond....
O, moeder, 't is zoo droevig toch,
Wij wachten nu al reeds zoo lang.
Gij went en 'k kan niet spelen meer,
Want dan ben 'k ook zoo droef en bang.
— Lief knaapje, gij, zijn evenbeeld,
Gij die uw vader mint en eert,
O, bid, dat God hem sparen moog,
Dat hij behouden tot ons keert.
....O vrouw, voedt 'och geen ijde hoop,
't Gebed der kinds kan niet verhoord;
Want ginds op 't bloedbeslijste veld
Sterft vader, met het hart doorboord.

Fina, die aandachtig naar dit lied had geluist-
terd, weende en snikte, nog lang nadat de jon-
gens, in gezelschap van Janneke, het huis ver-
laten hadden om buiten te spelen...

Het begon Fina al meer en meer op te vallen
dat haar zoonje veel stiller en bleeker werd;
zij wist niet waaraan zulks toe te schrijven,
maar toen de bleekheid en afgetrokkenheid
aanhield, werd zij ougerast en ging eenen ge-
neesbeer raadplegen.

(WOORD VERVOLGD.)

Gemengde berichten

Eene les.

Sinds de socialisten in 't Ministerie zitten,
en de vrijheid van handel en nijverheid aan
banden leggen, en alles willen regelen door den
staat, en overal hunnen neus willen tusschen-
steken, en honderden fontanarissen aanstellen,
— echte kaarsraten —; wat al speculatie, wat
al woeker, wat al bevoordeelen van vrienden,
wat al ontevredenheid overal! 't is nu reeds
de tijd der werkstakingen, der ophitsingen,
der tirannie van Syndikaten der socialisten,
der miskenning van gezag en grondwet. Ieder-
een wie handel drijft of in de nijverheid bezig
is, wordt verlamd, mismoodigd, en heeft meer
zin om alles te laten staan, dan voort te werken.
't is een dure les.

De automobiels van Anseels.

Weet men in 't land hoeveel het onderhou-
d kost der automobiels van den Socialen Minister
Anseels? Op de begrooting staat daarvoor
805.000 fr. ingeschreven.

In den tijd toen de heeren Delbeke en Helle-
putte minister van Openbare Werken waren,
bevroegen de uitgaven 50.000 fr., en toen
tiertien de socialistische biaden dat het een
schandaal was.

Maar nu Anseels de plaats der katholieke
ministers heeft ingenomen, vinden die zelfde
biaden het gansch natuurlijk dat die 50.000 fr.
gestegen zijn tot 805.000 fr.

Het portret van een Volksvriend!

Wie zijt ge? Welk is uw staat of uw beroep?
— Ik ben de vriend der werklieden.
Waar werkt ge dan toch?
— Nergens! Ik ben ook de vriend der sol-
daten.

In welk regiment deed gij uw dienst?
— Nergens! Ik ben ook de vriend der boeren.
In welk dorp leeft gij met hen?
— Ik woonde altijd in de stad. Ik ben ook de
vriend der armen.

In welke huizen, in welke ondersteunings-
werken stondet gij ze bij?
— Ik zette er nooit den voet. Ik ben ook de
vriend des volks.

Wat hebt gij voor het volk gedaan?
— Ik schreef in vele dagbladen, richte
feestbrasseries in, stichtte maatschappijen
van alle soorten, en sprak er mijne redevoe-
ring uit. Ik hield het volk op tot werkstaking,
deed zelfs barrikaden opherpen, en heb er
werklieden naar toe gezonden om ze te verde-
digen.

Waarom hebt gij ze zelf niet verdedigd?
— Mijn leven is te kosbaar voor het volk, en
ik mag het niet blootstellen. Ik ben het die
aan het volk zijne rechten en plichten leer ken-
nen.

Welk zijn die plichten?
— MEESTER ZIJN. Het volk moet het gezag
afschudden, den godsdienst afschaffen, de
heijendaagsche samenleving niet onderste boven
keeren, er eene andere inrichten waar iedereen
zal gelukkig zijn, omdat I.A. DE VRIEND DES
VOLKS, er de eerste plaats zal in bekomen, en
mijn zakken goed zal vullen. Ik heb geen kin-
deren, geen huishouden; ik wil niet werken,
geen plicht vervullen, en toch wil ik rijk zijn
en groot.

Kent gij die volksvrienden, lezer? Oogen
open, en er voor opgepast!

Het proces tegen de moordenaars van den Tsaar.
14 schuldigen ter dood veroordeeld. — Naar

de « Prawda » meldt, heeft te Perm het proces
tegen de moordenaars van den Tsaar plaats
gehad. De verantwoordelijkheid wordt geweten
aan de socialistisch-revolutionaire partij.

Onder de beschuldigten, ten getalle van 26,
bevonden zich drie leden van de sovjet van
Jekaterinenburg, twee vrouwen en verschillen-
de gendarmen uit het keizerlijk gevolg.

Het proces duurde twee dagen. De akte van
beschuldiging behelsde den moord op den
Tsaar, de Tseritsa en de groot-hertoginnen
Olga, Maria, Anastasia en hun gevolg. Er werd
niet gesproken over den Russischen kroonprins
en over de jongste prinses Tatiana.

Jacholof, de hoofdbeklaagde, verdedigde
zich, door er zich op te beroepen, dat hij ge-
hoorzaamd had aan het bevel van de revolutio-
naire partij, toen de Tchecho-Slowaken de stad
naderden. Hij bekende, aan den moord te heb-
ben deelgenomen.

Jacholof en vier revolutionair-socialisten,
benevens negen gendarmen, werden ter dood
veroordeeld.

Schrikbewind te St Petersburg.

700 Personen terechtgesteld. — Grimm, re-
ctor der Universiteit te St-Petersburg, is te
Helsingfors aangekomen. Hij schetst St-Peters-
burg als een vuile, snel in verval geraakte stad
en zegt, dat de bolsjewiki geen talent van orga-
nisatie hebben. Hun eenige op den voergrond
tredende eigenschap is gruwelijkheid.

Den 5 Februari werd een verordening afge-
kondigd, waarbij de doodstraf met een termijn
van acht dagen werd afgeschaft. In de afgeloop-
en week waren er niettemin te St-Petersburg
nog bij de 700 personen terechtgesteld.

L. U. K.

St-Lambertusplaats, 28,
Au Nouveau Monde
HOTEL — KOFFIEHUIS — RESTAURANT.

Hongarij's nieuwe grenzen.

De bevolking van 19 tot 9 miljoen herleid.
— De Opperste Raad besloot dat Hongarij's
grenzen zullen blijven zoals deze in het ont-
werp vredesverdrag werden bepaald. Deze
werden vastgesteld volgens het nationaliteits-
principe.

Daar de nationaliteiten in Hongarij zoo
dooreengemengd zijn, hadden de Hongaren een
volkestemming gevraagd. Practisch was dit
niet uitvoerbaar. In de nieuwe Staten met ge-
meende bevolking zullen de minderheden be-
schermd worden, dat wil zeggen dat deze over
de waarborgen voor taalvrijheid en politieke ad-
ministratieve en wettelijke gelijkheid zullen
beschikken.

Aangezien van de minderheden, zal de nieuwe
toestand dus zijn als volgt:

Hongarij zelf zal uitsluitend worden gevormd
door het homogene blok der Magyaarsche
bevolking.

In het Noorden komen de daar wonende
Slovakken in den Tchecho-Slovakischen Staat;

In het Oosten en Zuid Oosten (Zevenburgen)
komen de Rumenen aan Rumenië;

In het Zuiden komen de Serviërs aan den
Servisch-Croatisch-Sloweenschen Staat;

In het Westen komen de Duitschers aan
Oostenrijk.

Ten slotte is over het lot der in het Noord-
Oosten wonende Ruthenen nog niet beslist.

Totaal telde de oude Hongaarsche monar-
chie pl. m. 19 miljoen menschen, terwijl het
nieuwe Hongarij er pl. m. 9 miljoen zal tellen.

Slim tegen slim.

De houten tanks van Gent.

De houten « tanks » welke de Duitschers de-
den maken om aan het front de vliegers, die op
verkenning waren te misleiden, worden nu op
den kleinen dok te Gent door soldaten in brand-
hout gekapt.

Deze tanks werden, tijdens de Duitse be-
zetting hier in het geheim vervaardigd en
troen er een zeker getal gereed waren, werden
ze 's avonds op spoorwagens geladen en naar
het front gestuurd om te te plaatsen voor het
krieken van den dag. Alhoewel zij alles in het
geheim gebeurde wisten « onze » spioenen wat
er plaats had.

Den eersten dag, 's morgens, kwam er een
zwerf Engelsche en Belgische vliegers ter
kenning boven het valsche front en keerde terug
zonder bommen te werpen. 's Namiddags kwa-
men ze terug en wierpen een bommenregen
neer. De Duitschers vluchtten in hunne onder-
standen.

Toen de vliegers weg waren en de Duitschers
uit hunne holten kwamen, bemerkte ze dat er
geen schade was aangerichten dat het houten
bommen waren, die de verboden vliegers lie-
ten vallen voorzien van een etiket, waarop ge-
schreven stond dat zij geen poeier of lood ver-
schieten wilden op houten tanks!

Een nieuw reclaammiddel.

Op een der brusselsche boulevards werd
door eenen handelaar een goed reclaammid-
del uitgevonden.

Het kwam er op aan de aandacht te trekken
der voorbijgangers op een voorwerp, tentoon-
gesteld in zijne uitstalling. Daartoe had hij het
volgende middel uitgedacht: hij bedekte ge-
heel de spiegelruit van zijnen winkel met dik
bruin papier, zoodat er, van buiten af, op het
eerste zicht niets te bespeuren was. Een aantal
kleine openingen werden gemaakt op man-
hoogte en ook wat lager. Eenige voorbijgan-
gers die dit het eerst hadden bemerkte gingen
spoedig zien wat er wel achter het bruin pa-
pier kon verdoken zijn. De neus tegen het glas
gedrukt, keken zij nieuwsgierig naar binnen.

Hierop kwamen nog voorbijgangers opduiken
en weldra was de volkstoeeloop zoo groot dat
men op beurt opschuiven moest. Intusschentijd
zat de vindingrijke winkelier op zijn gemak zijn
pijpen te rooken en wreef zich van tijd tot tijd
eens vergenoegd in de handen... 't Was gelukt,
de « nieuwsgierigheid » dit zonderling men-
schelijk kwelduiveltje, had hij te pakken. De
menschchen hadden allen, in zijne vitrinen, het
voorwerp gezien waar hij de aandacht had op
willen vestigen!

HUBERT SONRAEPEN

Wasselant

28, rue du Pont d'Ile, 28, Luik

Telefoon 4130

BEURSORDERS. — KOEPONS.

Geldbewaringen op interest.

Een vierling.

De Geneeskundige Academie heeft in hare
zitting van 28 Februari een merkwaardige ge-
beurtenis aangestipt. Te Parijs werd op 7
Januari 1915 een vierling geboren. De twee
knuppen en twee meisjes verkeerden tot beden
toe in goede gezondheid. Zij hadden het geluk
zegt M. Pinard die het feit aanhaald, twee
kloekgebouwde ouders te hebben alsook een
uittuimende vroedvrouw en een even goed
dokter.

Leve de Vrede.

In een kanongietterij te Luik wordt thans
een kanon gegoten, dat werkt met eene snel-
heid van 1000 m. per sekonde en met grooter
draagwijdte dan de « Dikke Bertha »!

Het beginsel van het nieuwe moordtuig, uit-
gevonden door den Franschen ingenieur
Delamare-Maze, kan op alle schietgetuig toe-
gepast worden, zelfs op het geweer.

Leve de algemeene ontwapening in avo-
rechtschen zin! 't Ziet er lief uit!

Aan den schandpaal.

De « Raad van Vlaanderen ».

Dinsdag morgen had op de Grootte-Markt,
te Brussel, met de gebruikelijke plechtpleging,
de schynhalsrecht plaats van de zes verra-
ders van den zoogezegden « Raad van Vlaan-
deren » die bij verstek door het Assisenhof van
Brabant ter dood veroordeeld werden: Pieter
Tack; Jaak Lambrechts; Emiel Verbees; Teles-
forus Vernieuwe; Vandenbroeck en Emiel Du-
mon.

Ten 11 ure kwamen vier gendarmen te paard
uit den koer van het stadhuis gereden, uitge-
leide doende aan den beul, M. Van Nieuwlandt,
en zijne helpers, die het schandhout droegen.
Zooals men weet ziet dat hout er niet in 't minst
akelig uit; het gelijkt nog in de verste verte
niet op een schavot.

't Is een eenvoudige paal waarop eene wit-
houten plank genageld wordt welke zelfs bedekt
is met een plakbrief, zijnde een mitraksel van
het vonnis.

De kleine stoet had veel moeite om tusschen
de dicht opeen gepakte menigte nieuwsgierigen
door te geraken. M. Brohez, griffier van het
Assisenhof, leverde de zes veroordeelden of-
ficieel over aan « Mijnheer van Brussel » zoodat
ze dur den beul in handen vielen. De gendarmen
trokken hunnen sabels en de politie het de
nieuwsgierigen geredelij tot aan den voet van
het « schavot » naderen.

Daarmede was de « halsrecht » afgevoerd
Niem, toch niet, want nu kwamen, eenige
filmopnemers voor kinemas bij om dat ge-
schiedkundig tooneel op te nemen en het naar
wijd en zijd aan de oogen der toeschouwers te
kunnen vertoonen.

En terwijl dit tooneel op de Grootte Markt te
Brussel, afgespeeld werd, zitten de ter dood
veroordeelden in Duitschland of in Nederland
buiten den greep van het gerecht, maar mis-
schien toch niet zonder gewetenswroeging.

Een kinderbende pleegt 30 diefstallen te Louisville
Het gevaar der cinemas.

Te Louisville zijn 10 jongens aangehouden,
die samen een dievenbende vormden. Hun
specialiteit was, voorwerpen te ontvreemden
uit automobielen.

De plaatselijke politie houdt zich ervan over-
tuigd, dat de bende deze laatste weken over de
30 diefstallen heeft bedreven. De hoofdman van
de bende was... 10 jaar oud.

Vermoedelijk heeft men hier weer te doen
met slachtoffers van de kinemas of anders van
het Nick Carter- en Lord Lister-vergif.

Het Vrouwenstemrecht.

't Is er door! Met eene overgrote meerder-
heid werd dus het wetsontwerp betreffende
het Vrouwenstemrecht, verleden week in de
Kamer van Volksvertegenwoordigers gestemd.

Het was overigens geweten dat de tegen-
stribbelingen der wanhopige liberalen, niet
zouden gebaat hebben, en het niet meer dan
billijke wetsvoorstel met klank er ging door-
komen.

Dus, al onze vrouwen en jonge dochters,
vanaf 21 jaar oud, zullen nog dit jaar ter stem-
bus geroepen worden en hun medezeggenschap
uitoefenen voor de Gemeentekiezingen, welke
heel waarschijnlijk in de maand October zullen
plaats hebben.

Ditjes en Datjes.

„Nog een slimmerik.

Pier de beenhouwer, heelt in zijn winkel een
grooten spiegel laten plaatsen.

— Waarom is dat? vroeg een vriend.

— Wel, dat is voor 't vrouwvolk. Sedert die
spiegel daar staat, zien ze bijlange zoveel niet
meer naar de weegschaal.

keren warmen April dag, dat Janneke
dorpel zijner deur zat zijn boterham op
in den zooten geur der steenvoliieren,
skanten de deur op een perkje, door
gelegd en beplant, stonden te bloeien
ten honing af te staan aan de dikke
is, die ze druk bezochten, kwam er eene
die naar moeder vroeg.

bijts voor haar, zei ze, terwijl ze een
chen blik naar het venster sloeg.
eke ging naar binnen, gevolgd door de
le vrouw.

en gekomen overhandigde deze aan Fina
rief, welke aanstonds door Jannekens
met koorstige gejaagdheid, geopend
bij den brief was eene postkaart gevoegd:
tret van Jaak!

ogen van Fina kwamen vol weemoeds-
toen ze de beeltenis van haren geliefden
is zoolang van haar gescheiden echte-
oor zich zag.

ij stond er flink op, dat verzekerde ook
gster van den brief, maar Fina zag toch
man liever in burgerkleeders, dat vond
r menschelijk....

is in den brief dat Jaak haar verzocht
ar portret, met dat van klein Janneke
maken om hem op te sturen.

oeder, zij moest het portret van vader
oer nu zetten achter een glaasje, nevens
n grootmoeder zaliger, zei het jongste.
er werd het inderdaad gezet en Janne-
er maar zijne oogen niet van afwenden.
alen zag zijne moeder hem daarna, vóór
ouw, op de knieën opeenen stoel gezeten,
rtret bekijken.

swart-wit-roode vlak wapperde op den
er naburige stadskerk. De Duitschers
a eene overwinning behaald in Rusland.
in den dorpel zijner deur kon Janneke de
ur in den wind zien fladderen. Zoo wap-
vroeger ook de Belgische vlag, als er een
ale feestdag was. Jannekens makkers die
dan hij waren en reeds voor den oorlog
ool gingen, moesten dan het Belgisch-
andsch lied zingen. Dat zat de jongens
het geheugen, want ze kwamen thans
at op naar Janneke toe en zorgen:

cht Belgen, juicht in breede volle akkoorden
n Raasgouw tot aan het Vlaamache strand,
n Noord tot Zuid, langs Maas- en Scheldehoorden,
cht, Belgen, juicht, door ganch het Vaderland!
n maalkijk volk moet maalkijk kunnen zingen,
wij het hart van eedle fierheid heeft,
dit zal men ons eea moraal gronds ontwingen,
slang een Belg, 't zij Waal of Vlaaming leeft!
n moraal gronds, geen enkel van de recht-
n, tarvoor het bloed der vadren heeft gevoeld,
slang een man, een vrouw, een kind kan vechten,
slang er bloed in onze adren vloeit.....

a, die tot in huis dezen strijdzang hoorde,
bitter lachen.

er man zong dat vroeger ook wel eens, die
et in zijne dienstjaren, bij den trop ge-
Ook zong hij soms het Nederlandsch
ied en ook die woorden kwamen de
r in den geest:

Bescherm, o God, bewaak den grond,
Waarop onze adem gaat,
De plek, waar onze wig op stond,
Waar eens ons graf op staat,
Wij smeeken van uw Vaderhand,
Met diep ontroerde borst,
Behoud voor 't lieve Vaderland,
Voor Vaderland en Vorst.

a, zoo redeneerde Fina in haar eigen,
eelt het gebed der Hollanders verhoord.
ongens kwamen al zingende bij Janneke
en het gezang begon te bedaren, maar